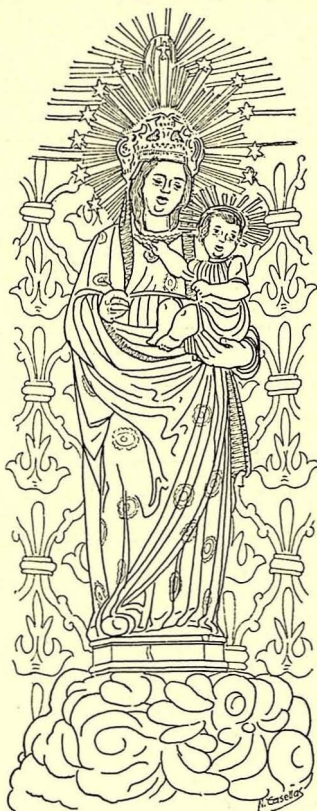

GOIGS A SANTA MARIA D'ANDRATX

QUE ES VENERA A LA PARRÒQUIA D'AQUESTA VILA, A MALLORCA

Puix del cel sou l'alegria
i dels homes el consol,
*protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

Reina i Mare d'aquest poble
des que s'hi plantà la creu,
l'homenatge aquí rebeu
de gent ferma i de cor noble.
Sempre Andratx en vós confia,
en les festes i en el dol.
*Protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

Des del temps del Rei En Jaume
sou madona que regiu
cada fill i el conduïu
a l'eterna i feliç palma:
cap al cel mostrau la via
a qui emprèn el darrer vol.
*Protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

Galatzó i Sa Dragonera,
Pantaleu i Camp de Mar

són les fites de la llar
que vetlau de temps enrrera;
heu guardat amb gelosia
dels fills vostres el redol.
*Protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

Vos envolten les estrelles
del Creador omnipotent,
que s'amaga i és present
dins un si de meravelles.
Sou rebost d'Eucaristia
que infantàreu diví Sol.
*Protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

Alt castell i fortalesa,
Reina d'àngels, talaiau
dalt la vila tota nau
que ve amb cruel escomesa;
dels atacs de moreria
defensau el vostre estol.
*Protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

Andratx, vila marinera,
vos ofrena el seu timó;
de ventada i de maror
salvau qui en vós espera,
estrella del mar que guia
l'emigrant lluny del bressol.
*Protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

Beneïu la nostra anyada,
la garriga i el conró;
donau-nos el fruit millor
d'una fe ben arrelada.
Mostrau Jesús, Mare pia:
que facem allò que ell vol.
*Protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

Quan claregi el darrer dia,
donau lleuger embatol:
*protegiu cada andritxol
amb amor, Santa Maria.*

V/. Venturosa i digníssima de tota alabança
és la santa Verge Maria.

R/. D'ella ha nascut el sol de la santetat,
Crist, Déu nostre.

Lletra: Mn. Pere J. Llabrés i Martorell.

Música: P. Antoni Martorell i Miralles, T.O.R.

Dibuix: Nicolau Casellas i Flaquer.

PREGUEM

Senyor Jesucrist que, com a sol vingut del cel sortíreu de les entranyes de Santa Maria per illuminar el nostre poble, ateneu la pregària dels qui filialment s'acullen a la protecció de la vostra Mare: que ella ens faci assaborir el pa de la Paraula i el pa de l'Eucaristia, que ens sigui fortalesa i defensa en els perills de la vida, estrella lluminosa en les rutes de la terra i de la mar que ens menin finalment a Vós, que amb el Pare i el Sant Esperit viviu i regnau pels segles dels segles. R/. Amén.

Andante, amable

Puix del cel sou l'a-le-
 gri-a i dels ho-mes el con-sol, pro-te-giu ca-dan-drit-
 xol amb a-mor, San-ta Ma-ri-a.

Estrofes

Rei-nai Ma-re d'a-quest po-ble des que s'hi plan-tà la
 cresc. amb expressió
 creu, l'ho-me-nat-ge-a-quí re-beu de gent fer-mai de cor
 no-ble. Sempre Andratx en vós con-fi-a en les fes-tes i en el
 Poble f
 dol. Pro-te-giu ca-dan-drit-xol amb a-mor, San-ta Ma-
 ri-a.

NOTA HISTÒRICA

Quan el Rei En Jaume I volgué conquerir Mallorca per a la fe cristiana posà l'empresa sota la protecció de Nostra Dona Santa Maria. Era gran la devoció que professaven els conqueridors catalans a la Mare de Déu, devoció que es féu notar quan moltes de les parròquies que es fundaren, tot just acabada la conquesta, foren dedicades a Santa Maria. El Papa Innocenci IV el dia 14 d'abril de 1248 (encara no feia vint anys de la vinguda del Rei En Jaume I) signava a Lió una bulla per la qual posa sota la seva directa protecció les parròquies de Mallorca, 31 a la part forana, de les quals 16 estan dedicades a Santa Maria. Entre elles ja hi trobam la de Santa Maria d'Andratx.

Quan les naus dels enfervorits catalans arribaren a les costes mallorquines i com que aquell dia, 9 de setembre de 1229, era diumenge, després de posar peu a terra decidiren oir missa: això s'esdevenia a la petita illa del Pantaleu, terra andritxola; segurament el nom de Nostra Dona fou ben present en el cor i els llavis d'aquells homes.

La petita església parroquial construïda en el segle XIII devia tenir una, també petita, imatge de la Mare de Déu. Tal vegada fou a la darrerria del segle XVI, coincidint amb una florida de la vida parroquial, que es construí la imatge que avui presideix l'altar major. Fou en aquest temps quan es començà a construir la segona església. La nova imatge, de fusta noble, d'unes dimensions ja més grans, és agradosa, bella, serena, d'una serenor que contagia confiança, d'aspecte maternal, d'un posat noble... Al braç esquerre duu el nin Jesús lleugerament avançat, com si volgués dir a tots: «Aquí teniu el vostre Salvador, seguïu-lo». A la part de darrera té una porta, perquè és una d'aquestes anomenades «Mare de Déu-Sagrari». ¿Seria per guardar-hi la reserva de l'Eucaristia, per servir-la de la pillatge dels sarraïns? Aquests sarraïns o moros que arribaven a les costes andritxoles per matar i saquetjar. En una d'aquestes invasions Ella fou la protagonista: Era el 2 d'agost de 1578 quan una munió de moros arribaren per mar a la terra andritxola; major era el nombre d'invasors que el dels defensors, que eren gent de pau i de bé que sols volien viure amb tranquil·litat cercant el seu sustent i el de la família a la terra o a la mar. Quan els andritxols veren que les seves cases eren saquetjades i que la mort s'apoderava del poble, dirigits per l'honorable Rafel Joan de Son Corso lluitaren valerosament contra l'invasor, però en un moment dat: «Tot conçirosos i sens saber quin camí pendre, recordaren-se d'aquell floc de valents cristians que abans se deixaven matar que no retre ni minvar el coratge, que no és la victòria dels molts, si no dels que Déu vol, i que del cel podien esperar consol, invocaren la Mare de Déu dels Àngels, suplicant-li los protegís i alliberàs d'aquell perill; amb promesa de fer-li festa cada any si los donava victòria; com en efecte reconegueren després que sens la protecció divinal ni un sol cristià haguera pogut escapar del cautiveri». Li dedicaren com a ex-vot un famós quadre que representa la batalla sota la mirada atenta de la Mare de Déu. I cada 2 d'agost se celebrava aquesta festa votiva amb missa i processó on els nins hi anaven amb un siurell i armaven gran siuladissa, les nines portaven una cadufa.

Els andritxols sempre han tingut gran estima a la que és far en el navegar pels camins de la vida.

Santiago Cortès i Forteza
 Rector de Santa Maria d'Andratx